

РЕШЕНИЕ

№ 7239

гр. София, 14.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8576** по описа за **2020** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от АПК във вр. с чл. 63, ал.1, изр.2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] против Решение №152631/17.07.2020г. на Софийския районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 121 състав, постановено по НАХД № 20200/2019г., с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № К-040503 от 06.11.2019г., издадено от директора на Регионална дирекция на Комисията за защита на потребителите (КЗП) за областите С., Софийска, К., П. и Б..

В касационната жалба се твърди, че решението на СРС е неправилно поради нарушение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила. Според касационния жалбоподател районният съд не е обсъдил основния въпрос, поставен в жалбата – за липса на компетентност на актосъставителя да извършва тълкуване на клаузи от договора, сключен между банката и кредитополучателя, каквато извънредна компетентност има Главна дирекция „Контрол на пазара“ при КЗП. Поддържа се, че еднократната такса за оценка на риска не е такса, свързана с усвояването и управлението на кредита, забранена по смисъла на чл.10, ал.2 КЗП, в подкрепа на което са развити подробни съображения. Отделно се сочи, че е налице противоречие между мотивите и диспозитива на потвърденото НП относно нарушената разпоредба, което е основание за отмяната му. Развити са и съображения,

че няма нарушение на изискванията за съдържание на погасителния план съгласно разпоредбата на чл.11, ал.1, т.11 от ЗПК. Исква да се отмени решението на СРС и потвърденото от него наказателното постановление, както и присъждане на разноски по делото. В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът по жалбата – Комисията за защита на потребителите, подадена чрез адв. И. А., в депозиран писмен отговор изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Не се представлява в съдебното заседание.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София - град, като прецени събраните по делото доказателства и съобрази доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срок, поради което е допустима.

По същество тя е частично основателна.

С процесното НП № К-040503 от 06.11.2019г., на [фирма] са наложени две имуществени санкции от по 3 000 лева, съответно на основание чл. 45, ал.1 във вр. с чл.10а, ал.2 от Закона за потребителския кредит (ЗПК) – за това, че на 21.08.2019г. в качеството си на кредитодател е изискал от потребителя по договор за кредит № [ЕГН] заплащане на такса за действия, свързани с управление на кредита, и на основание чл.45, ал.1 във вр. с чл.11, ал.1, т.11 и т.12 от ЗПК – за това, че в погасителния план по същия договор не се съдържа разбивка на всяка погасителна вноска, показваща погасяване на главницата, лихвата, изчислена на база на лихвения процент, и, когато е приложимо, допълнителни разходи.

Районният съд и установил, че АУАН и НП са издадени при спазване императивните изисквания на ЗАНН, отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН относно тяхното съдържание и задължителни реквизити. По съществуващото на спора е приел, че по отношение на нарушението по 10а, ал.2 от ЗПК, то е действително осъществено. Същият извод съдът е направил и по отношение на нарушението на чл. 11, ал.1, т. 11 и т. 12 от ЗПК.

На първо място, относно компетентността на актосъставителя, действително районният съд не е изложил изрични мотиви. Същият обаче е формирал извод, че АУАН и НП са издадени при спазване на императивните изисквания на ЗАНН, което включва и наличието на компетентност на актосъставителя, респ. наказващия орган. Що се отнася до доводите, въз основа на които касаторът твърди, че липсва компетентност на актосъставителя, същите са несъстоятелни. Въпросът за компетентността на актосъставителя се свежда до това дали съответното длъжностно лице е овластено да съставя АУАН за соченото административно нарушение. Правомощието да съставят актове за административни нарушения по ЗПК е предоставено съгласно чл. 55, ал.1 от ЗПК на длъжностните лица, определени от председателя на КЗП, а видно от приложената по делото Заповед № 334 ЛС№22.04.2015г., такова оправомощаване в случая е налице. Тезата, развита в касационната жалба, че актосъставителят не бил компетентен, тъй като не бил оправомощен да тълкува разпоредбите на договора за потребителски кредит, не може да бъде споделена, тъй като, както вече беше казано, компетентността за съставяне на АУАН не се изразява в правото да се тълкуват нормативните или договорни разпоредби, нито се обуславя от него, и няма нищо общо със спора относно естеството на клаузите в потребителския договор, което е въпрос по съществуващото на делото.

Следва да се отбележи, че настоящата инстанция споделя изводите на районния съд, че процесната „еднократна такса за оценка на риска“ в размер на 720 лева за кредита по договор за потребителски кредит №[ЕИК]/02.05.2019г., е по същество такса за управление на кредита, каквато чл.10а от ЗПК забранява да се изисква. Доводите на районния съд в тази насока се споделят изцяло от касационната инстанция, поради което не е необходимо да се преповтарят.

Касационната жалба обаче е основателна в частта, касаеща втория пункт на потвърденото от районния съд наказателно постановление, с който касаторът е санкциониран за неспазване изискването на чл.11, ал.1, т.11 във връзка с т.12 от ЗПК. Съгласно чл.11, ал.1, т.11 от ЗПК договорът за потребителски кредит трябва задължително да съдържа условията за издължаване на кредита от потребителя, включително погасителен план, съдържащ информация за размера, броя, периодичността и датите на плащане на погасителните вноски, последователността на разпределение на вноските между различните неизплатени суми, дължими при различни лихвени проценти за целите на погасяването. Съгласно т.12, предл. трето договарът трябва да включва информация за правото на потребителя при погасяване на главницата по срочен договор за кредит да получи при поискване и безвъзмездно, във всеки един момент от изпълнението на договора, извлечение по сметка под формата на погасителен план за извършените и предстоящите плащания; погасителният план посочва дължимите плащания и сроковете и условията за извършването на тези плащания; планът съдържа разбивка на всяка погасителна вноска, показваща погасяването на главницата, лихвата, изчислена на базата на лихвения процент, и когато е приложимо, допълнителните разходи; когато лихвеният процент не е фиксиран или когато допълнителните разходи могат да бъдат променени съгласно договора за кредит, в погасителния план се посочва ясно, че информацията, съдържаща се в плана, е валидна само до последваща промяна на лихвения процент или на допълнителните разходи съгласно договора за кредит. В случая, касаторът е санкциониран за това, че в погасителния план по договора за потребителски кредит липсва разбивка на всяка погасителна вноска, показваща погасяване на главницата, лихвата, изчислена на база на лихвения процент, и, когато е приложимо, допълнителни разходи. Според настоящата инстанция, в тази част наказателното постановление е незаконосъобразно, тъй като е в противоречие с материалния закон.

Видно от доказателствата по делото, на стр.3 от договора е налице информация за погасителните вноски – брой, размер, периодичност, следователно дружеството е изпълнило задължението по чл.11, ал.1, т.11. Що се отнася до изискването на т.12 относно съдържанието на погасителния план, то е приложимо единствено във връзка с предложението първо – в хипотезата, когато потребителят е поискал извлечение по сметка под формата на погасителен план, т.е. задължението и изискването по т.12 е договарът да съдържа информация за правото на потребителя при погасяване на главницата по срочен договор за кредит да получи при поискване и безвъзмездно описаната детайлна информацията, като тази информация се дължи само ако и когато потребителят упражни правото си да изиска извлечение по сметка. Данните, описани в предложението трето на т.12, не са допълнение към информацията относно погасителния план, която следва да съдържа договора за потребителски кредит съгласно чл.11, ал.1, т.11 от ЗПК, а са функция от задължението да се посочи в договора, че потребителят има право да изиска извлечение по сметка под формата на погасителен план за извършените и предстоящи плащания. В процесното НП не се

твърди, че потребителският договор не съдържа клауза относно правото на потребителя по чл.11, ал.1,т.12 от НП, поради което следва да се приеме, че това задължение е изпълнено от касатора. Същевременно, не са възведени факти или обстоятелства, че потребителят е упражнил правото си да поиска извлечение по сметка, но не е получил такава или тя не съдържа изискумите данни. При това положение не може да се приеме, че като не е включило в договора за потребителски кредит информацията по чл.11, ал.1,т.12, предл. трето от ЗПК дружеството е извършило административно нарушение по чл. 45, ал.1 от ЗПК. С оглед на това, наложената на [фирма] санкция в пункт 2 от НП за нарушение на чл.11,ал.1,т.11 във връзка с т.12, предл. трето от ЗПК е незаконосъобразна. Като не е установил това, а е приел, че е извършено соченото в НП нарушение на чл.11,ал.1,т.11 във връзка с т.12, предл. трето от ЗПК, районният съд неправилно е приложил закона и в тази част решението му подлежи на отмяна, както и съответната част от НП.

Предвид изхода на делото, следва да бъде частично уважено искането на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за водене на делото пред касационната инстанция.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, АПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, I касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение №152631/17.07.2020г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 121 състав, постановено по НАХД № 20200/2019г., в частта, с която е потвърдено Наказателно постановление № К-040503 от 06.11.2019г., издадено от директора на Регионална дирекция на Комисията за защита на потребителите за областите С., Софийска, К., П. и Б., с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лева на основание чл.45, ал.1 във вр. с чл.11, ал.1,т.11 и т.12 от ЗПК, и вместо това постановява

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № К-040503 от 06.11.2019г., издадено от директора на Регионална дирекция на Комисията за защита на потребителите за областите С., Софийска, К., П. и Б., с което на основание чл.45, ал.1 във вр. с чл.11, ал.1,т.11 и т.12 от ЗПК на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лева.

ОСТАВЯ В СИЛА решението в останалата част.

ОСЪЖДА Комисията за защита на потребителите да заплати на [фирма] разноски по делото в размер на 100 лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: